

бычали, бы чистяли полета-та отъ шубрж-
цы-тѣ, и быхъ правили храмове за служе-
ніе Богу. Колко бы было пріятно да гледа-
нѣкой този народъ, като отива сутренѣ въ
Недѣленъ день на Христіянскѣ-тѣ черквѣ,
или пакъ вечеръ като сѣдятъ прѣдъ вратата-
на кѣщя-та си и четѧтъ Св. книги ; не
ваши-тѣ священны книги, но Христіанскы-
тѣ книги за Бога Іисуса Христа.

Бузи на това отговори, че наистинѣ ще
дойде време, когато не ще има вече разли-
кѣ на вѣры-тѣ и на *касты-тѣ* *); и че
той това само не знае кога ще бѫде то', и
увѣряваше пакъ че той до тогазъ не ще и
да бѫде живъ.

“ Има едно място „, каза Хенрихъ, дѣто
нѣма *касты*, и дѣто сички-тѣ хора живѣ-
нѣтъ като братія. То място е подобро и

*) Раздѣленіе на народъ-тѣ на съсловія, както сѫ
раздѣлены по настъ еснафы-тѣ, но съ туй че никой немо-
же да прѣмине въ другѫ *кастѣ*. И не само туй, но отъ единѣ
кастѣ нѣкой си не може да похване работѣ-тѣ на едно-
го, който е отъ другѫ кастѣ, ни да яде ни да пие съ него.